

mer i den forbindelse. Ville det derfor ikke være klogt, at vi fra Folketingets side påtog os et ansvar allerede nu i stedet for som hr. Jens Vibjerg at sige: Lad os nu se tiden an?

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg kan sådan set svare de to ordførere under ét: Jeg tror da også, at det fortsat vil være kvinderne, der tager den største del af orloven, men jeg tror, at med den geniale måde, vi har udformet den nye barselorlov på, vil langt flere mænd bruge en del af orloven. Det er der ikke spor tvivl om, og jeg tror, vi vil se helt klart, når der er gået en periode, at så vil mændene i højere grad bruge en del af barselorloven, og så får vi mere udligning.

Jeg synes også, at begge ordførere, måske mest hr. Anders Samuelson, glemmer, at under børnepasningsorloven var man jo meget dårligt stillet. Som ministeren sagde i sit indlæg, kunne man jo kun få op til 26 ugers godtgørelse, og nu får man op til 78 uger i hele barselsperioden. På den måde er man jo sikret væsentlig bedre, så lad os nu se. Der er altså en ramme på 78 uger, og den kunne man jo begynde at udnytte.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

Det lå ligesom i den sidste bemærkning, at Venstres ordfører antyder, at den ramme ikke bliver udnyttet godt nok, og så må jeg spørge: Hvad vil Venstre gøre, for at den bliver udnyttet bedre?

Så tilbage til mit første spørgsmål: Vi kan ikke se, at der er nogen sammenhæng her. Man forlænger barselorlovperioden uden at forhøje godtgørelsesniveauet, så det er altså ensidigt til den ene side, at man laver et indgreb. Kan Venstre overhovedet ikke se, at det er rimeligt, at man, for at sige det ligeud, laver en konsekvensrettelse, så man sikrer, at godtgørelsesniveauet også kommer til at afspejle, at der nu er forlænget barselorlov? Er det nok for Venstre bare at sige: Ja, lad os nu se tiden an?

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg ved ikke, om vi skal tage regeringens afslag og manglende ønske om at bakke op om beslutningsforslaget som udtryk for, at regeringen sådan set vil opfordre det danske erhvervsliv til at tage nøjagtig samme stilling, som regeringen har, nemlig at en forlænget barselorlov først og fremmest skal bruges til at sende kvinderne

hjem til kødgryderne og børnene hjem til deres mødre og i det hele taget skabe et mere og mere snævert arbejdsmarked.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg vil gerne spørge hr. Jens Vibjerg, om han ikke mener, at det også vil være sådan i fremtiden, at det er kvinderne, der føder de fleste børn. Det var lige ved, at fru Mette Frederiksen's spørgsmål lød sådan – nå, undskyld spøgen. Men sådan vil det i hvert fald nok være, og så er det altså også kvinderne, der er mest udsat for uberettede fyringer i den anledning.

Jeg synes, at dette forslag måske ikke handler så meget om lovændring som om at sende et signal til dommerne, som forvalter den ramme, der nu kun bliver udnyttet med en tredjedel eller deromkring. Derfor synes jeg, at selv om man ikke kan tilslutte sig hr. Anders Samuelson's beslutningsforslag, kunne man i hvert fald ved et positivt udsagn om problemet måske være med til at sende et signal til retssystemet. Det synes jeg vi skal have ud af debatten, selv om beslutningsforslaget ikke kan blive vedtaget.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Som hr. Ole M. Nielsen siger, vil det nok fortsat være kvinderne, der føder de fleste børn; det er jeg enig i. Men havde det nu været mig, der havde været i den situation, ville jeg for det første sikre mig, at mit forbund kæmpede min sag og fik den godtgørelse, jeg ville være berettiget til inden for rammen på de 78 uger, og også hyrede de advokater, der skulle til for at få sagen kørt hjem til min tilfredshed, for man må da sige, at når rammerne er 78 uger, og man i gennemsnit måske kun får 26 uger eller noget i den stil, er der altså meget at tage af, og det må jo betyde, at der er nogle forbund og nogle advokater, der ikke gør deres arbejde godt nok.

Kl. 13.20

Så synes jeg også, at hr. Anders Samuelson helt glemmer i sin argumentation, at børnepasningsorloven er væk, og de manglende muligheder den gav i forhold til nu, hvor man har de 78 uger i hele barselorloven.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Af hensyn til den måske beskedne indflydelse på retspraksis, vores debat og vores udsagn har, vil jeg gerne have hr. Jens Vibjerg til at sige, at